

Věc C-490/09

Evropská komise

v.

Lucemburské velkovévodství

„Nesplnění povinnosti státem – Článek 49 ES – Volný pohyb služeb – Neuhrazení výdajů na laboratorní analýzy a zkoušky provedené v jiných členských státech než v Lucemburském velkovévodství – Vnitrostátní právní úprava neumožňující jejich hrazení formou náhrady výdajů vynaložených na takové analýzy a zkoušky – Vnitrostátní právní úprava podmiňující hrazení služeb zdravotní péče splněním podmínek stanovených touto právní úpravou“

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. ledna 2011 I - 249

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb služeb – Omezení – Vnitrostátní právní úprava týkající se náhrady léčebných výdajů vynaložených v jiném členském státě*
(Článek 49 ES)
2. *Žaloba pro nesplnění povinnosti – Prokázání nesplnění povinnosti – Důkazní břemeno Komise – Předložení poznatků, z nichž je patrné nesplnění povinnosti*
(Články 10 ES a 226 ES)

1. Členský stát, který v rámci své právní úpravy v oblasti sociálního zabezpečení neumožňuje hrazení výdajů na laboratorní analýzy a zkoušky provedené v jiném členském státě prostřednictvím náhrady výdajů vynaložených na tyto analýzy a zkoušky, ale umožňuje pouze přímou úhradu ze strany zdravotních pojišťoven, neplní povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 ES.
2. V rámci řízení o nesplnění povinnosti podle článku 226 ES přísluší Komisi prokázat existenci tvrzeného nesplnění povinnosti tím, že Soudnímu dvoru předloží poznatky nezbytné k přezkoumání existence tohoto nesplnění povinnosti.

V rozsahu, v němž použití takové právní úpravy znamená v praxi vyloučení možnosti hrazení laboratorních analýz a zkoušek provedených téměř všemi, nebo dokonce úplně všemi poskytovateli zdravotních služeb usazenými v jiných členských státech, odrazuje osoby pojištěné v rámci systému sociálního zabezpečení uvedeného státu od toho, aby se na takové poskytovatele obracely, nebo jim v tom dokonce brání, a představuje jak pro tyto pojištěnce, tak pro poskytovatele překážku volného pohybu služeb.

Okolnost, že Komise nemá v oblasti nesplnění povinnosti vyšetřovací pravomoci a že je při šetření případů závislá na odpovědích a spolupráci členských států, sama o sobě nemůže Komisi umožnit vyhnout se výše uvedené povinnosti, pokud členskému státu nevytýká, že nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 10 ES.

(viz body 41, 48, výrok 1)

(viz body 49, 57–58, 60)